

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ ስድስት

ፍርድን መግለጥ፡ ከ9/11 እስከ የእሁድ ሕግ - ትንቢታዊ ትንታኔ

Jeff Pippenger

2024-02-29

የሕደዎቹ የምርመራ ፍርድ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ተጀመረ፤ እና የአስፈጻሚ ፍርድ በቅርብ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ይጀምራል። እነዚህ ሁለቱ የፍርድ ዘመናት ለሦስተኛው የቃል ኪዳን መልእክተኛ መንገድን የሚያዘጋጀውን መልእክተኛ ሥራ፤ እንዲሁም በሚለር አይታሪክ የተጀመረው የኤልያስ መልእክተኛ ፍጻሜ የሆነውን ሦስተኛውን ኤልያስ ይወክላሉ።

በክርስቶስ፣ የቃል ኪዳን መልእክተኛ መፈጸም ሆኖ፣ ሰውነቱንና መንፈሳዊ ቤተ መቅደሱን የሚያመለክት ምድራዊ ቤተ መቅደሱን ሁለት ጊዜ አነጻ። ይህ ትክክለኛ ምድራዊ ቤተ መቅደስ መጀመሪያ በምድረ በዳ የነበረው የማይሪያው ቤተ መቅደስ ነበረ፤ ከዚያም የሰሎሞን ቤተ መቅደስ፤ ከዚያም በባቢሎን ከሰባ ዓመት ምርኮ በኋላ ዳግመኛ የተሠራው ቤተ መቅደስ፤ እንዲሁም በሄሮድስ በተከናወነው የአርባ ስድስት ዓመት የእድሳት ሥራ በኋላ ያው ቤተ መቅደስ ነበረ።

በእስራኤል ማረፊያ ድንኳን መቅደስና በሰሎሞን መቅደስ ላይ የእግዚአብሔር ሥጋዊ መገኘት በረከትን አፈሰሰ፤ ነገር ግን ከምርኮ በኋላ ተመልሶ በተሠራው መቅደስ ላይ አልተገለጠም። ሆኖም ያ ዳግመኛ የተሠራው መቅደስ በክርስቶስ ሥጋዊ መገኘት ተባረከ። በሄሮድስ ዳግመኛ ባሻሻለው መቅደስ ታሪክ ውስጥ፣ ክርስቶስ ሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ ለማድረግ መቅደሱን ሁለት ጊዜ አነጻው። በመጀመሪያው ማንጻት ክርስቶስ መቅደሱን የአባቱ ቤት ብሎ ጠራው፤ በመጨረሻው የመቅደስ ማንጻት ግን ክርስቶስ እርሱን የአይሁድ ቤት ብሎ ገለጠው።

በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ክርስቶስ ከ1798 እስከ 1844 ባሉት አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ መንፈሳዊ ቤተ መቅደስ አነጻ። በ1844 ጥቅምት 22 ቀን፣ የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ ሆኖ፣ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጣ፤ እንዲሁም ሞቾቹን ደናግል አነጻ። ከዚያም ሁለተኛውን የመጨረሻውን ማንጻት ለማጠናቀቅ እንደ ሦስተኛው መልአክ መጣ፤ ነገር ግን እንደ ቀድሞው እስራኤል መጀመሪያ ሁኔታ፣ ዘመናዊቱ እስራኤል ሥራውን ለመፈጸም የሚያስፈልጋት እምነት ጎድሏት ነበር።

መስከረም 11፣ 2001 ላይ፣ ክርስቶስ ሁለተኛውን የመቅደስ ማንጻት ለማከናወን ተመለሰ፤ ይህም በቅርብ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ ሞቾቹ ድንግልናዎች ሲጠሩ የሚፈጸም ማንጻት ነው። በዚያን ጊዜም በ1989 የተፈታውን የእውቀት መጨመር እንደማይረዱ ወደ እውነታው ይነቃሉ። ያ የእውቀት መጨመር የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ይወክላል፤ ይህም በአሥሩ ድንግልናዎች ምሳሌ አውድ ውስጥ ሲቀመጥ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው። በ1989 በዘመኑ ፍጻሜ የተፈታው የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች መልእክት፣ በእነዚያ ቁጥሮች ቁጥር አርባ አራት ውስጥ "ከምሥራቅና ከሰሜን የሚወጡ ወሬዎች" ተብሎ ተወክሏል።

የኋለኛው ዝናብ መልእክት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው፤ እንዲሁም የምሥራቅና የሰሜን መልእክት ነው። ምሥራቅና ሰሜን በተከታታይ እስልምናና ጳጳሳዊነትን ይወክላሉ፤ እንደ መልእክትም ከሴፕቴምበር 11, 2001 እስከ በቅርብ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ በላኦዲቅያዊ አድቪንቴዝም የሚመሰል የተሰሰተ መልእክትን ይወክላሉ። ሴፕቴምበር 11, 2001 እስልምናን (ምሥራቅን) ይወክላል፣ የእሁድ ሕግም የአውሬውን ምልክት (ሰሜንን) ይወክላል።

ለሎዶቅያ አድቪንቲዥም የሞት አልጋ በእነዚያ ሁለት የመንገድ ምልክቶች መካከል ይወከላል፤ ይህም ታዛዥ ባልነበረው ነቢይ በአህያውና በአንበሳው መካከል በሞተበት ነገር እንደ ምሳሌ ተገልጦአል። የአውሬውን ምልክት ለሚቀበሉ ሰዎች የሞት አልጋ የሚወከለው የጳጳሳዊውን ኃይል የሚያስቆጣና በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የመጨረሻውን ስደት የሚያስነሣው ከምሥራቅና ከሰሜን የሚወጣው “ወሬ” ነው። ያ መልእክት በአሜሪካ ውስጥ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ይጀምራል፤ ይህም የሦስተኛው ወዮ እስልምና ድንገት የሚመታበት በታም ሆኖ ጊዜውም ነው። ያ ያልተጠበቀ ጥቃት ብሔራዊ ጥፋትን ያመጣል፤ እንዲሁም አሕዛብን ያስቆጣል፤ ስለዚህም በአውሬውና በሐሰተኛው ነቢይ ሦስትዮሽ ኅብረት ጥላ ሥር አሕዛብ ሁሉ በእስልምና ላይ እንዲሰበሰቡ የኢኮኖሚና የፖለቲካ እንቅስቃሴ ያቀርባል።

በሦስተኛው ኤልያስ የተወከለው በታሪክ ውስጥ፣ ሦስተኛውን ወዮ የሚለይ መልእክት ለዘንዶው፣ ለአውሬው እና ለሐሰተኛው ነቢይ እስልምና እግዚአብሔር ሰዎችን የጳጳሳዊውን የሥልጣን ምልክት በማምለካቸው ምክንያት ለመቅጣት የሚጠቀምበት የፍርድ መሣሪያ መሆኑን ያሳውቃል። እንደ ሦስቱ ሮማዎች፣ ሦስቱ ባቢሎኖች፣ ሦስቱ ኤልያሶች እና መንገዱን የሚያዘጋጁት ሦስቱ መልእክተኞች እንደሆኑ፣ ሦስተኛው ወዮ ደግሞ በሦስቱ ወዮዎች ሦስትዮሽ ተግባራዊነት ይመሠረታል።

እኔም አየሁ፤ በሰማይ መካከልም የሚበር አንድ መልአክ ሰማሁ፤ በታላቅ ድምፅም እንዲህ አያለ፡- ወዮ፣ ወዮ፣ ወዮ፣ በኋላ ሊነፍ ላሉት ለሦስቱ መላእክት የመለከት ሌሎች ድምፆች ምክንያት በምድር ላይ ለሚኖሩ ሰዎች! ራእይ 8:13።

እህት ዋይት የስሚዝን መጽሐፍ፣ Daniel and Revelation፣ በጥልቅ አጽንኦት ደግፋዋለች፤ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት የሆነ እያንዳንዱ ሰው ይህን መጽሐፍ ሊኖረው እንደሚገባ ጠቁማለች፤ ምንም እንኳ እኔ አሁን እንደጻፍሁት በቀጥታ አልገለጻችውም፣ ነገር ግን ያ እውነታ በእርሷ ድጋፍ ውስጥ አለ።

“ጌታ የአሁኑን እውነት ብርሃን የያዙት መጻሕፍት እንዲተላለፉ ወደ መጻሕፍት ሽያጭ የሥራ መስክ እንዲገቡ ሠራተኞችን ይጠራል። በዓለም ያሉ ሕዝቦች የዘመኑ ምልክቶች እየተፈጸሙ እንደሆነ ማወቅ ያስፈልጋቸዋል። የሚያብራሯቸውን መጻሕፍት ውሰዱላቸው። Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, እና The Desire of Ages አሁን ወደ ዓለም ሊወጡ ይገባል። በ Daniel and Revelation ውስጥ የተካተተው ክቡር ትምህርት በአውስትራሊያ በብዙዎች በታላቅ ጉጉት ተነብቧል። ይህ መጽሐፍ ብዙ ክቡር ነፍሳትን ወደ እውነት እውቀት ለማምጣት መሣሪያ ሆኗል። Thoughts on Daniel and the Revelation እንዲተላለፍ ሊደረግ የሚችለው ሁሉ ሊደረግ ይገባል። የዚህን ቦታ ሊወስድ የሚችል ሌላ መጽሐፍ አለውቅም። ይህ የእግዚአብሔር እርዳታ እጅ ነው።”

«በእውነት ውስጥ ረዥም ጊዜ የኖሩ እነርሱ ተኝተዋል። በመንፈስ ቅዱስ ሊቀደሱ ያስፈልጋቸዋል። የሦስተኛው መልአክ መልእክት በታላቅ ድምፅ ሊታወጅ ይገባል። እጅግ ከባድ ጉዳዮች በፊታችን አሉ። የምናጠፋው ጊዜ የለም። ለዓለም ሊሰጥ የሚገባውን ብርሃን ትንንሽ ጉዳዮች እንዲጋርዱት እግዚአብሔር አይፍቀድልን።» Manuscript Releases, volume 21, 444.

መጽሐፍ፣ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ስለ “የዕለት ተዕለቱ” ያለውን የሚለራይት አመለካከት የጣሉት ሰዎች ደግሞ የጣሉት ያልነበረ፣ “የእግዚአብሔር የረድኤት እጅ” ተብሎ ተለይቶ ነበር። በቀደመው ጥቅስ ውስጥ የተጠቀሱትን መጻሕፍት ለማሰራጨት ኃላፊነት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ከተሰጣቸው፣ ይህ ማለት የእግዚአብሔር ሕዝብ ራሳቸው ደግሞ መጽሐፉን ሊኖራቸው እንደሚገባ ነው። መጽሐፍ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ስለ “የዕለት ተዕለቱ” ያለውን “አዲሱን” አመለካከት የሚያስፋፉት ሰዎች ጥቃት ዋና መነጽር ነበረ፤ ምክንያቱም እነርሱ ድጋሚ ሊጽፉትና ስለ “የዕለት ተዕለቱ” ያለውን ትክክለኛ አመለካከት ሊያስወግዱበት የሚመኙት መጽሐፍ እርሱ ነበር።

እህት ዋይት በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ስለ “የዕለቱ” ዓመፅ ሁለቱ ዋና መሪዎች ሲጠቅስ ብዙ ጊዜ እነርሱ (ፕሬስቲትና ዳንኤልስ) “ከምክንያት ወደ ውጤት ማመዛዘን” ችሎታ እንደሌላቸው ታመለክት ነበር። የላኦዴቅያ አድቪንቲስት ታሪካዊ ክለሳ አድራጊዎችም እንዲሁ ያለ ችግር እንዳለባቸው ይታያል።

ከ1888 ዓ.ም. ጀምሮ በተቃውሞ ታሪክ ሁሉ ውስጥ የመሪነት ስፍራ የያዙት ሰዎች በግል ልምምዳቸው ውስጥ በአንድ ወቅት “the daily” የተባለውን ሐሰተኛ ትምህርት ተቀብለው ነበር። ተቃውሞአቸው “ውጤቱ” ነበር፤ ስለ “the daily” ያላቸው የተሳሳተ መረዳት ግን “ምክንያቱ” ነበር። የላኦዴቅያ አድቪንቲስት ክለሳውያን እነዚያ በአድቪንቲስት ታሪክ ውስጥ የነበሩ ታሪካዊ ተቃዋሚዎች በእውነቱ በተቃውሞ ላይ አልነበሩም ብለው ያልተማሩትን ያሳምናሉ፤ ሆኖም የተሻሻለው ምስክርነታቸው በመጽሐፍ ቅዱስና በትንቢት መንፈስ ምስክርነት ፈጽሞ አይደገፍም። “ውጤቱን” እንደ ተቃውሞ ስለማያስቡት፣ “ምክንያቱን” የመፈለግ እድልን ይዘጋሉ።

እንደ ወፍ በመንከራተት፣ እንደ ዋጥ በመብረር፣ እንዲሁ ምክንያት የሌለው እርግጥን አይመጣም። ምሳሌ 22:6።

ሕዝቡ የእግዚአብሔር አመፅን ሊያስተውሉ ይገባቸዋል፤ እናም ይህን ሲያስተውሉ ምክንያቱን ሊፈልጉ ይገባቸዋል። ከዚያም ምክንያቱን ሊያስወግዱ ይገባቸዋል። በሚከተለው ክፍል ሲስተር ዋይት ስለ አካን ታሪክ አስተያየት ትሰጣለች።

“እግዚአብሔር እዚህ ላይ ትእዛዞችን የሚጠብቁ ሕዝቡ ነን ብለው በሙያ የሚናገሩትን ሰዎች መካከል ኃጢአትን እንዴት እንደሚመለከት እንዳሳየኝ ተገልጧልኛል። እንደ ጥንታዊ እስራኤል የኃይሉን አስደናቂ መገለጫዎች ለማየት በልዩ ሁኔታ የተከበሩ ሆነው ሳሉ፣ እንኳን በዚያን ጊዜ ግልጽ መመሪያዎችን ለመናቅ የሚደፍሩ ሰዎች የቁጣው ነገር ይሆናሉ። ለሕዝቡም አለመታዘዝና ኃጢአት ለእርሱ እጅግ አስጸያፊ እንደሆኑና ቀላል ነገር ተደርገው ሊታዩ እንደማይገቡ ሊያስተምራቸው ይፈልጋል። ሕዝቡ በኃጢአት ውስጥ ተገኝተው ሲታዩ፣ ቁጣው በሁሉም ላይ እንዳይኖር፣ ያንን ኃጢአት ከመካከላቸው ለማስወገድ ወዲያው ጽኑ እርምጃዎችን ሊወስዱ እንደሚገቡ ያሳያል። ነገር ግን የሕዝቡ ኃጢአቶች ኃላፊነት ባላቸው ሰዎች ዘንድ ችላ ከተባሉ፣ ቁጣው በእነርሱ ላይ ይሆናል፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ እንደ አንድ አካል ስለ እነዚያ ኃጢአቶች ተጠያቂ ይቆጠራሉ። ጌታ በቀድሞ ከሕዝቡ ጋር በነበረው አድራጎቱ ቤተ ክርስቲያንን ከስሕተቶች ማንጸት እንዳስፈለገ ያሳያል። አንድ ኃጢአተኛ ከእግዚአብሔር ብርሃን መላውን ጉባኤ የሚከለክል ጨለማ ሊያሰራጩ ይችላል። ሕዝቡም ጨለማ በላያቸው እየወረደ መሆኑን ሲገነዘቡ፣ ምክንያቱን ግን ሳያውቁ፣ መንፈሱን የሚያሳዝኑት ስሕተቶች እስኪፈለጉ እና እስኪወገዱ ድረስ በታላቅ ትሕትናና ራስን በማዋረድ እግዚአብሔርን አጥብቀው ሊፈልጉት ይገባል።”

“እግዚአብሔር እንዳሳየኝ በመካከላችን ያሉትን ስህተቶች ስለ ገሰጽን በእኛ ላይ የተነሣው ቅድመ ፍርድ፣ እንዲሁም ስለ ጩካኝነትና ስለ ጥብቅነት የተነሣው ጩኸት፣ ፍትሕ የሌለው ነው። እግዚአብሔር እንድንናገር ያዘናል፣ እኛም ዝም አንልም። በሕዝቡ መካከል ስህተቶች ግልጽ ከሆኑ፣ የእግዚአብሔርም አገልጋዮች ለእነርሱ ግዴላሽ ሆነው ቢያልፉ፣ በእውነት ኃጢአተኛውን ይደግፋሉ እና ያጸድቃሉ፤ እነርሱም በእኩል ወንጀላቸው ይሆናሉ፣ እንዲሁም እንደ እርግጥ የእግዚአብሔርን ቀጣ ይቀበላሉ፤ ምክንያቱም ስለ በደላቸው ኃጢአቶች ተጠያቂ ይደረጋሉና። በራዕይ ውስጥ ከእነርሱ መካከል ያሉትን ስህተቶችና ኃጢአቶች ለመገሰጥ በአገልጋዮቹ በኩል የተፈጸመ ችልተኝነት የእግዚአብሔርን ቀጣ ያመጣባቸው ብዙ ሁኔታዎች ተጠቁመውልኛል። እነዚህን ስህተቶች ያመካኙ ሰዎች፣ ግልጽ የመጽሐፍ ቅዱስ ግዴታን ከመፈጸም ስለ ሸሹ፣ በሕዝቡ ፊት በባሕርይ እጅግ ችርና ተወዳጅ እንደሆኑ ተቈጥረው ነበር። ይህ ሥራ ለስሜታቸው የማያስደስት ነበር፤ ስለዚህም ሸሹት።” Testimonies, volume 3, 265.

በአድቪንቲዝም ውስጥ ዐመፅ ያነሱ መሪዎች ታሪኮች ከዐመፅቸው ጋር በተያያዘ ማለት የሚቻለውን እውነታ ይመሰክራሉ፤ እርሱም በዐመፅቸው ውስጥ ከሚታዩ ደረጃዎች አንዱ፣ ከሞላ ጎደል ሁልጊዜ የሚታየው፣ በግል

ልምዳቸው ውስጥ በአንድ ወቅት “የዕለቱን” ሐሰተኛ አመለካከት መቀበላቸው ነው። ይህ እንደተባለ ሆኖ፣ የስሚዝ መጽሐፍ ምንም እንኳን መንፈስ የተሰጠው ባይሆንና አንዳንድ የትምህርተ እምነት ችግሮችን ቢያካትትም፣ የመጀመሪያዎቹ ስድስት መለኮቶች ትንቢታዊ ታሪክ በተቀረበባቸው በራጅም ምዕራፍ ስምንትና ዘጠኝ ላይ ያለውን የአቅኚዎች ግንዛቤ እጅግ የላቀ አጠቃላይ እይታ አሁንም ይሰጣል። ስለዚህ፣ የሦስቱን ወዮዎች ሰስት እጥፍ አተገባበር ማሰብ ስንጀምር፣ ከስሚዝ መጽሐፍ Daniel and Revelation ውስጥ ያለውን አስተያየት እንጠቀማለን።

እህት ዋይት ዊልያም ሚሊር በራጅም መጽሐፍ ላይ ታላቅ ብርሃን እንደተሰጠው ታስታውቀናለች፤ ነገር ግን ምዕራፍ አሥራ ሦስትን እና ከአሥራ ስድስት እስከ አሥራ ስምንት ያሉትን ምዕራፎች ያለው ግንዛቤ ትክክል አልነበረም፤ ምክንያቱም ታሪክ ውስጥ ሁለት ሳይሆኑ ሦስት አጥፊ ኃይሎች እንዳሉ ለማየት በተገቢው የእይታ አቋም ላይ አልነበረምና። የታላቁ ብርሃኑም ትኩረት በራጅም ምዕራፍ ሁለት እስከ ዘጠኝ ላይ ነበር።

“ሰባኪዎችና ሕዝቡ የራጅም መጽሐፍ ምስጢራዊ እንደሆነና ከሌሎች የቅዱሳን መጻሕፍት ክፍሎች ይልቅ አነስተኛ አስፈላጊነት ያለው እንደሆነ ተመልክተውታል። ነገር ግን ይህ መጽሐፍ በእውነት በመጨረሻዎቹ ዘመናት ሊኖሩ ለሚገባቸው ሰዎች ልዩ ጥቅም የተሰጠ ራጅም መሆኑን፣ እውነተኛ አቋማቸውንና ግዴታቸውን ለማስተዋል እንዲመራቸው እንደተሰጠ አየሁ። እግዚአብሔር የዊልያም ሚሊርን አእምሮ ወደ ትንቢቶቹ መራው፣ በራጅም መጽሐፍ ላይ ታላቅ ብርሃን ሰጠው።” Early Writings, 231.

ሚሊር ስለ አብያተ ክርስቲያናት፣ ስለ ማኅተሞች፣ ስለ መለኮቶች እና ስለ ጽዋዎች ያለውን ግንዛቤ እንደሚከተለው አቀረበ።

“የእስያ ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በሰባቱ ቅርጾች ያላችበትን ታሪክ፣ በሁሉም ጠመዝማዛ መንገዶችና መለዋወጦች፣ በሁሉም ብልጽግናዎችና መከራዎች፣ ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ የሚያሳይ ነው። ሰባቱ ማኅተሞች ደግሞ በዚያው ዘመን ሁሉ ውስጥ ስለ ምድር ኃይላትና ነገሥታት በቤተ ክርስቲያን ላይ ስለ ፈጸሙት ክንውኖች፣ እና ስለ እግዚአብሔር ሕዝቡን ስለ ጠበቀበት ጥበቃ የሚነግር ታሪክ ነው። ሰባቱ መለኮቶችም በምድር፣ ወይም በሮማውያን መንግሥት ላይ ስለ ተላኩ ሰባት ልዩና ከባድ ፍርዶች የሚነግር ታሪክ ናቸው። ሰባቱ ጽዋዎችም ደግሞ በጳጳሳዊት ሮም ላይ የተላኩት ሰባቱ የመጨረሻ መቅሠፍቶች ናቸው። ከእነዚህ ጋር ሌሎች ብዙ ክስተቶች ደግሞ ተቀላቅለዋል፤ እንደ ገባር ፈሳሾች ተጠልፈው በትንቢት ታላቁን ወንዝ ይሞላሉ፣ እስከ መላው ነገር በዘላለም ውቅያኖስ ውስጥ እስኪጠናቀቅ ድረስ።”

“ይህ ለእኔ በራጅም መጽሐፍ ውስጥ ያለው የዮሐንስ ትንቢት እቅድ ነው። እናም ይህን መጽሐፍ ሊያስተውል የሚፈልግ ሰው ሌሎች የእግዚአብሔር ቃል ክፍሎችን በጥልቅ ማወቅ ይኖርበታል። በዚህ ትንቢት ውስጥ የተጠቀሙት ምሳሌያዊ ቅርጾችና ዘይቤዎች ሁሉ በእርሱ ውስጥ አልተብራሩም፤ ነገር ግን በሌሎች ነቢያት ዘንድ መፈለግ አለባቸው፣ እናም በሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች መብራራት አለባቸው። ስለዚህ የክፍሉን አንዱን እንኳ በግልጽ ለማወቅ ሲባል እግዚአብሔር ሙሉውን እንዲጠና እንደ አቀደ ግልጽ ነው።” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ልክ የቃል ኪዳኔ መልእክተኛ ፊት መንገዱን የሚያዘጋጀው ሦስተኛው መልእክተኛ በቤተ ክርስቲያን ፍርድ ውስጥ ያለውን የውስጥ ታሪክ እንደሚወክል፣ ከሦስተኛው ኤልያስ ጋር በተቃራኒው፣ እርሱም በዘመናዊቱ ባቢሎን ፍርድ ውስጥ ያለውን የውጭ ታሪክ እንደሚወክል፣ እንዲሁም የአቅኚዎቹ ስለ አብያተ ክርስቲያናትና ስለ ማኅተሞች ያላቸው ግንዛቤ ያንኑ የውስጥና የውጭ ምስክርነት ለይቶ አሳይቶ ነበር።

ማኅተሞቹ በራጅም መጽሐፍ 4ኛ፣ 5ኛ እና 6ኛ ምዕራፎች ለእኛ ይቀርባሉ። በእነዚህ ማኅተሞች ሥር የቀረቡት ትዕይንቶች በራጅም 6 እና በራጅም 8 የመጀመሪያ ቁጥር ይታያሉ። እነርሱ ይህ የሥርዓተ ዘመን

ከተከፈተ ጀምሮ እስከ ክርስቶስ መምጣት ድረስ ቤተ ክርስቲያን ጋር የተያያዙ ክስተቶችን እንደሚሸፍኑ በግልጽ ያመለክታሉ።

«ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት የቤተ ክርስቲያንን ውስጣዊ ታሪክ ሲያቀርቡ፣ ሰባቱ ማኅተሞች ደግሞ የውጫዊ ታሪክ ታላላቅ ክስተቶች ወደ እይታ ያመጣሉ።» ኡርያ ስሚዝ፣ The Biblical Institute, 253.

ኡርያ ስሚዝ ስለ ቤተ ክርስቲያናት ውስጣዊና ውጫዊ ግንኙነት የሚለራዊቶቹ ያላቸውን ግንዛቤ እየለየ ነበር፤ ጄምስ ዋይትም በትይዩ ታሪኮች አንፃር ተመሳሳይ አጠቃላይ ገለጻ ያቀርባል።

“አሁን እስካሁን ድረስ ተመሳሳይ የጊዜ ዘመናትን እንደሚሸፍኑ በሚነጻጸሩበት መጠን ቤተ ክርስቲያናቱን፣ ማኅተሞቹን፣ እና አራዊቱን፣ ወይም ሕያዋን ፍጥረታቱን፣ ተከትለን መርመርን። ማኅተሞቹ ሰባት በቁጥር ናቸው፤ አራዊቱ ግን አራት ብቻ ናቸው። እናም በዚህ ስፍራ የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ የሦስተኛው እና የአራተኛው ማኅተም ሲከፈት የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ የሦስተኛው እና የአራተኛው አራዊት ‘ና እይ’ ሲሉ እንደተሰሙ ማስተዋል ይገባል፤ ነገር ግን አምስተኛው፣ ስድስተኛው እና ሰባተኛው ማኅተሞች ሲከፈቱ እንደዚህ ያለ ድምፅ አይሰማም። እንዲሁም የመጨረሻዎቹ ሦስት ቤተ ክርስቲያናትና የመጨረሻዎቹ ሦስት ማኅተሞች፣ እንደ የመጀመሪያዎቹ አራት ቤተ ክርስቲያናትና የመጀመሪያዎቹ አራት ማኅተሞች ተመሳሳይ የጊዜ ዘመናትን እንደሚሸፍኑ አይነጻጸሩም። ነገር ግን፣ እንደ አሳየነው፣ ቤተ ክርስቲያናቱ፣ ማኅተሞቹ እና አራዊቱ ከአሁኑ ዘመን ትንሽ ከግማሽ ምዕተ ዓመት በላይ እስክንደርስ ድረስ፣ ለቅርብ 1800 ዓመታት ያህል ተመሳሳይ የጊዜ ዘመናትን እንደሚሸፍኑ ተስማምተዋል።” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

እኛ አሁን ከሚለራዊት ታሪክ ዋና ፈር ቀዳጆች መካከል ሦስቱን ጠቅሰናል። እነዚህ ሦስቱ ሁሉ “the daily” በተመለከተ ትክክለኛውን አመለካከት ያዙ፣ እንዲሁም ሚሊር ለመረዳትና ለማቅረብ በተመራበት የእውነት መዋቅር ውስጥ ስለ አብያተ ክርስቲያናት፣ ማኅተሞች፣ እና መለኮቶች ያለውን አጠቃላይ እይታ ደግሞ ያዙ።

“ሰዎች እግዚአብሔር በቅዱስ መንፈሱ ያቆመውን መሠረት አንዲት ማስማሪያ ወይም አንድ ዓምድ እንኳ ለማንቀሳቀስ በሚመጡበት ጊዜ፣ በሥራችን ውስጥ አቅኚዎች የነበሩት ሽማግሌዎች በግልጽ ይናገሩ፤ የሞቱትም ደግሞ ጽሑፎቻቸው በየመጽሔቶቻችን እንደገና በመታተም ይናገሩ። እግዚአብሔር ሕዝቡን በእውነት መንገድ ደረጃ በደረጃ እየመራ ሲሄድ የሰጠውን የመለኮታዊ ብርሃን ጨረሮች ሰብስቡ። ይህች እውነት የዘመንና የፈተና ሙከራን ትቋቋማለች።” Manuscript Release, 760, 10.

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11፣ የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለው ኃያል መልአክ ወረደ፤ ከሰማይ አሁን ወርዶ የመጣውን እንጀራ ተቀብለው የሚበሉትን ወደ ኤርምያስ ምዕራፍ ስድስት “የቀድሞ መንገዶች” ለመመለስ ሥራውን ጀመረ። አልፋና አሜጋ ከአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ መካከል ለመሆን ለመጣጣር ፈቃደኛ የሆኑ ሰዎች እንዲያዩ አስፈለገው፤ እርሱን በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ከሰማይ ወደ ታች ያወረደው ነገር በቀላሉ የአንድ የጊዜ ትንቢት ፍጻሜ ብቻ ሳይሆን፣ የሁለተኛው ወደ የጊዜ ትንቢት ፍጻሜ እንደ ነበረ እንዲያስተውሉ። እርሱ ሕዝቡ ከ1798 እስከ 1844 ባሉት አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ የሚለራውያንን ቤተ መቅደስ ባቆመበት የታሪክ የቀድሞ መንገዶች እንደ ገና እንዲያገኙ አስፈለገው።

ያ ታሪክ በቆሻሻና በሐሰተኛ ሳንቲሞችና በጌጣጌጦች ተሸፍኖ ነበር። ያ ታሪክ በአሸዋ ላይ እንጂ በዘላለማት ዓለት ላይ ያልተሠራ የሐሰት መሠረታዊ መልእክት ተሸፍኖ ነበር። ይህም በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ነበር፤ ጴጥሮስ እንደሚገልጸው፣ ሚሊርውያን “ቀድሞ ሕዝብ አልነበሩም።” ነገር ግን ከዚያ በኋላ “የእግዚአብሔር ሕዝብ” ሆኑ፤ እነርሱም እንደ “መንፈሳዊ ቤትና ቅዱስ ካህናት” ተነሥተው ተሠሩ። የይሁዳ ነገድ አንበሳ በመስከረም 11 ቀን 2001 ወረደ፣ የመጨረሻ ዘመኑንም ሕዝቡን ወደ ሚሊርውያን ቤተ መቅደስ የመነሣት ታሪክ “ቤተ መቅደስ” ንጽሕና ሥራ መራቸው። ያ ሥራም ጌታ ኢየሱስ የሚባል ሰው እንደሚያስነሣ ቀድሞ በተነገረ ትንቢት ተመስሎ ነበር፤ (ትርጉሙም የእግዚአብሔር መሠረት ማለት ነው)።

ኢዮስያስ የማይታዘዘው ነቢይ ትንቢት ፍጻሜ ሆኖ በተነሣ ጊዜ፣ በብልሽት ውስጥ የወደቀውን መቅደስ የመጠገን ሥራ ጀመረ። በዚያ የመጠገንና የማጽዳት ሥራ ውስጥ “የሙሴ እርግማን” ተገኘ፤ እርሱም በኢዮስያስ ፊት በተነበበ ጊዜ የኢዮስያስን ተሐድሶ አመጣ። ያንን ትንቢት፣ ከ“ሰባቱ ጊዜያት” እንደገና መገኘት ጋር በተያያዘ፣ ከሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 በኋላ እንመለከታለን።

ያንን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንጀምራለን።

“እውነትን እንደሚናገሩ የሚመሰክሩ ሰዎች ሰይጣንን እስከሚያገለግሉ ድረስ፣ የሲኦል ጨለማ ጥላው ስለ እግዚአብሔርና ስለ ሰማይ ያላቸውን እይታ ይከልላል። የመጀመሪያ ፍቅራቸውን እንደጠፉ ይሆናሉ። ዘላለማዊ እውነታዎችን ማየት አይችሉም። እግዚአብሔር ለእኛ ያዘጋጀው በዘካርያስ መጽሐፍ ምዕራፍ 3 እና 4፣ እንዲሁም 4:12-14 ተመስሎ ቀርቦአል፤ ‘እኔም ደግሞ መልኼ እንዲህ አልሁት፤ በሁለቱ ወርቃማ ቱቦዎች ውስጥ ወርቃማውን ዘይት ከራሳቸው የሚያፈሱት እነዚህ ሁለት የወይራ ቅርንጫፎች ምንድር ናቸው? እርሱም መልሶ እንዲህ አለኝ፤ እነዚህ ምን እንደሆኑ አታውቅም? እኔም፣ ጌታይ ሆይ፣ አላውቅም አልሁ። እርሱም፣ እነዚህ በምድር ሁሉ ጌታ አጠገብ የሚቆሙት ሁለቱ የተቀቡ ናቸው አለ።”

“ጌታ በሀብትና በምንጮች የተሞላ ነው። በእርሱ ዘንድ የእቃና የመሣሪያ ጉድለት የለም። በዙሪያችን የጨለማ ጥላዎች የሚከማቹብን ምክንያት የእኛ እምነት እጥረት፣ ምድራዊነታችን፣ ቀላል ንግግራችን፣ በንግግራችንም የሚገለጥ አለማመናችን ነው። ክርስቶስ በቃልም ሆነ በባሕርይ ፈጽሞ ውብ እንደሆነውና ከአሥር ሺህም መካከል አለቃ እንደሆነው አይገለጥም። ነፍስ ራሷን ወደ ከንቱነት ለማንሣት ሲረከባ፣ የጌታ መንፈስ ስለ እርሷ ጥቂት ብቻ ሊያደርግ ይችላል። አጭር አሳቢ የሆነው እይታችን ጥላውን ያያል፤ ከዚያ በላይ ያለውን ክብር ግን ማየት አይችልም። መላእክት አራቱን ነፋሳት ይዘው አቆሙአቸዋል፤ እነዚህም ሊፈታ ፈልጎ በመላው ምድር ፊት ላይ በመኖሩ በመንገዱም ጥፋትና ሞት የሚሸከም ተቈጥሮ ፈረስ ተመስለው ተወክለዋል።

“በዘላለማዊው ዓለም ዳርቻ ላይ ሆነን እንቅልፍ እንተኛን? ደንዝዘንና ቀዝቀዝተን እንዲሁም ሞተን እንኑርን? እነሆ፣ በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስን እስትንፋስ በሕዝቡ ውስጥ እንዲተነፍስ፣ በእግራቸውም ላይ ቆመው እንዲኖሩ ቢሆንልን! መንገዱ ጠባብ መሆኑን፣ በሩም የጭንቅ መሆኑን ልናይ ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ የጭንቅ በር ስንገባ፣ ስፋቱ ወሰን የለውም።” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.